

“గోపాలం వచ్చేస్తున్నాడు హా..హా..హా..” టముకు వేసి చెప్పిన లెవెల్లో స్పెషలైజ్డ్ సౌండిచ్చి అనౌన్స్ చేసాడు ప్యూన్ పూర్వానందం. వితీన్ సెకన్స్ లో ఆఫీసు అట్యాన్సియర్ కర్నాటక అడవుల్లో వీరప్పన్ ని పట్టుకోవడానికి తమిళనాడు, కర్నాటక పోలీసులు మోహరించిన రేంజ్ లోకి సిప్లయిపోయింది.

మగ స్టాఫ్ జెలసీగా, ఆడ లేడీ స్టాఫ్ అడ్మియరింగ్ గా గోపాలం రాకకోసం ఎదురుచూడసాగారు. గోపాలం అంటే స్టాఫ్ లో వున్న ఫీలింగలాంటిది మరి. ధర్మిష్టన్ అయినా ఎప్పుడూ టిప్ టాప్ గా వుండాడు. బాడీలో నాలుగైదు రకాల స్ప్రేలు మిక్లయిపోతాయి. జీతంకన్నా, గీతం ఎక్కువ వచ్చే పోస్టులో వుండడం అతనికి ప్లన్ పాయింట్.

కించాడు. దీనికి తోడు అర్ధరాత్రుళ్ళు, అపరాత్రుళ్ళు, లిల్లి అనే, స్వెల్లా అనే, మీరా అనే, సువర్ణ, రేణుక... యిలా ‘స్త్రీలింగాలను’ పలవరించడం అతని రోటీన్ ప్రోగ్రామ్... తెల్లారి లేపి అడిగినా, రాత్రికి రాత్రే దులిపేసి అడిగినా, “అవునా..కలవరించానా? ప్సే..” అంటాడే తప్ప, తన చవలత్వాన్ని విడిచిపెట్టడు. దటీజ్ గోపాలం. అలాంటి గోపాలానికి కష్టకాలం దాపురించింది ఓ ఫైన

గోపాలానికి బుద్ధోచ్చింది

నలో వన్డే మగస్టాఫ్ అంటే ఎలర్జీ. ఆడ లేడీస్టాఫ్ మీద తెగ సాఫ్ట్ కార్పర్ చూపించేస్తాడు. టైప్ స్టై నుందరి అలా అలవోకగా చూసే చూడగానే, “ఏంటీ..మంత్రెండింగ్ కదా..మనీ ప్రాబ్లెమా..” అని అడగకపోయినా పర్సనల్ మంచి వంద కాగితాలు తీసిస్తాడు. డిస్పాచ్ సెక్షన్ ధీరజ కనిపించగానే, “అరె..అలా చిక్కి పోయారేమిటి..అలా క్యాంటీన్ కు..వద్దెద్దు..కామత్ కు వెళ్ళి పెసరట్టు, ఉప్పా తినొద్దాం రండి” అని ఇన్స్ట్రక్షన్ చేస్తాడు. కొందరతడిని మదనగోపాలం అని, యింకొందరు గోపాలకృష్ణుడని, మరికొందరు మదన మన్మథ గోపాలకృష్ణుడని పిలుస్తూంటారు. ఈ విషయంలో ఆఫీసులో మగజెంట్స్ కాదు..యింట్లో వోన్ వైఫ్ కూడా అతనికి ఎనిమీనే.

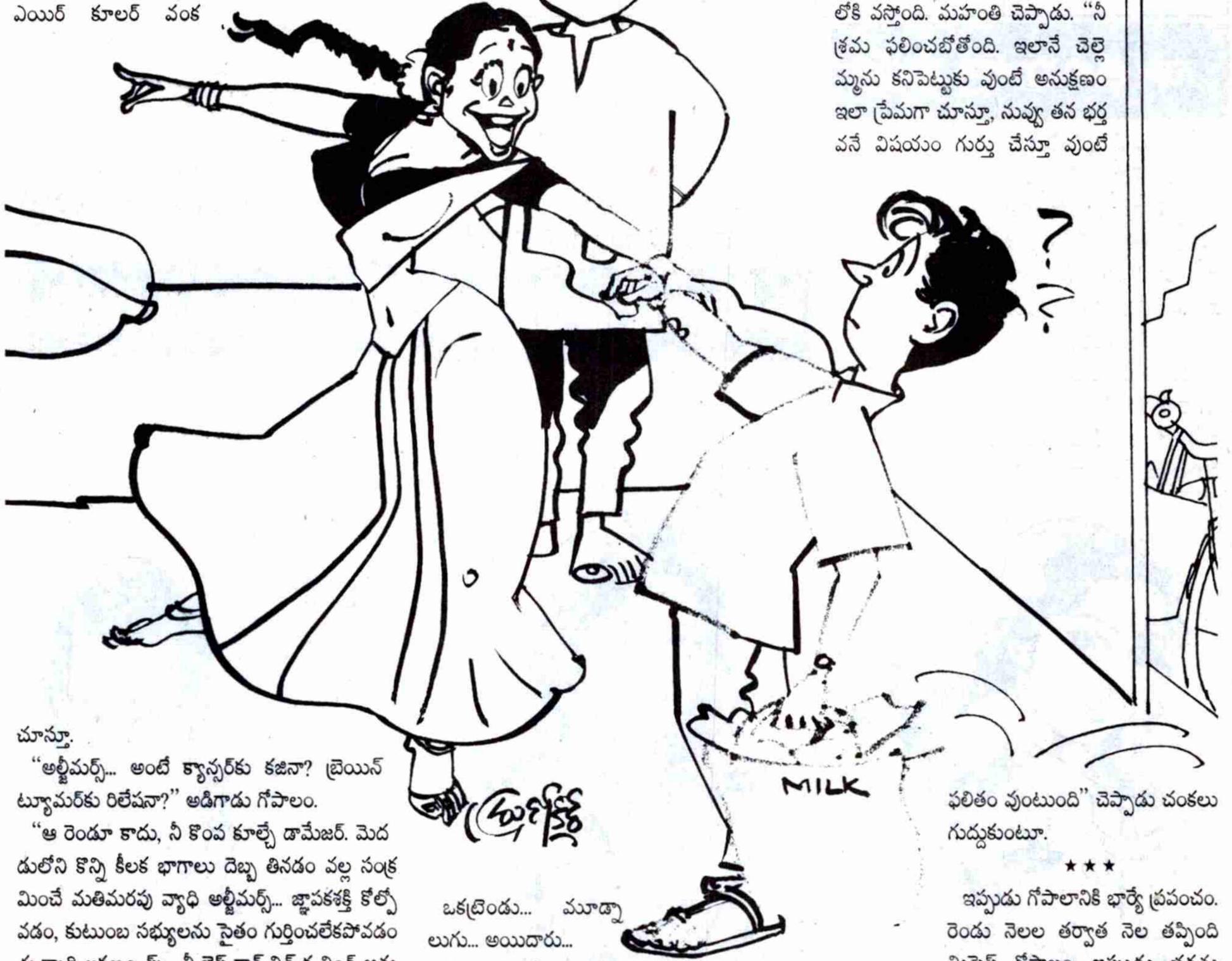
ఈవినింగ్. “జోరుగా హుషారుగా ఎఫ్ టి.వి. చూద్దామా” అని తన స్టయిల్ లో పాట హామ్ చేస్తూ లోపలికి అడుగుపెట్టాడు. సడన్ గా అతని కుడికాలు అదిరింది. అదేం సింప్లమో ఆర్డం కాలేదు. కానీ దాని తాలూకు రిజల్ట్ వితీన్ సెకన్స్ లో తెలిసింది. గోపాలాన్ని చూసిన మిసెస్ గోపాలం కళ్ళు ఆల్టి పుల్లా చేసుకొని “హ..న్న..య్యూ..” అని పిలిచింది. అంతే, ఒక్కక్షణం విరుచుకుపడబోయి, తమాయిం చుకొని “ఒసే..నేను నీ మొగుడ్డీ” అన్నాడు కీచుగొంతుతో గోపాలం. వెంటనే ఫట్..ఫట్ మంటూ గోపాలం రెండు చెంపలను నాగపూర్ బూరెల్లా వాయించి, “తప్పన్నయ్యా! మనిద్దరం అన్నా చెల్లెళ్ళం. నువ్వూ రక్తసంబంధంలో ఎస్టి ఆర్వి అయితే, నేను షకీలాని” అంది. సీలింగ్ ఫ్యాన్ నెత్తిమీద పడ్డ ఫీలింగ్ కలిగింది. “రక్తసంబంధంలో ఎస్టిఆర్ చెల్లెలు షకీలా ఏంటే..నా ఖర్మకాకపోతే..” నెత్తినేరూ బాదుకొని అన్నాడు. “అవునుగానీ, ఒరే అన్నయ్యా..అమ్మ, నాన్నా బావున్నారు? మా ఆయన నన్ను కాపురానికి తీసుకెళ్తానన్నాడా? శోభనానికి ముహూర్తం పెట్టిస్తానన్నాడా..అబ్బే నాకు తెగ సిగ్గేస్తుందన్నయ్యా..” అంది రెండు చేతులను తలమీద పెట్టుకొని. “నీకు శోభనం ఏమిటి..మనం ఆరేళ్ళుగా కాపురం

★★★ పెళ్ళయి ఆరేళ్ళయినా ఆవగింజంత ఛేంజ్ కూడా లేదు గోపాలంలో. అప్పుడప్పుడు అమ్మాయిలను యింటికి తీసుకురావడం... “మీట్ మై గాజ్ ఫ్రెండ్ లత..” అని పరిచయం చేయడం అతనికి షరా మామూలే. “హేవండీ..మీరు శ్రీరాముడిలా ఏకపత్నీ వ్రతుడిలా వుండాలని” మిసెస్ గోపాలం సెంటిమెంట్ సీనోకటి ప్లే చేస్తే... “రాత్..అవన్నీ నా బాడికి వర్కవుట్ అవ్వవు. పుట్టుకతో వచ్చిన బుద్ధి...లేట్ గోపాలం అయ్యేవరకూ పోదు” అని స్టేట్ మెంట్ కటి యిచ్చి, సదరు భార్యకు మెంటలె

★★★ మహాంతిని చూడగానే “తాతయ్యా” అంటూ ఎదురెళ్లి, వాట్ సుకుంది. గోపాలం వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ ఒక్కో విషయాన్ని పోజిచ్చి మరీ చెప్పాడు. చాలా సీరియస్ గా ఫేస్ పెట్టి సీలింగ్ ఫ్యాన్ వంక చూసి, ఆ తర్వాత అయిదారుసార్లు నిట్టూర్చి, మళ్ళీ సీలింగ్ ఫ్యాన్ వంక చూసి మళ్ళీ నిట్టూర్చి... “బా..వా.. నువ్వలా ఏదో పదే పదే సీలింగ్ ఫ్యాన్ వంక చూసి నిట్టూరుస్తూ వుంటే నాకు మెంటలెక్కుతోంది. అసలు విషయం ఏమిటో చెప్పు” గట్టిగా ఆరిచి అడిగాడు గోపాలం. “సారీ బావా సారీ... సారీ బావా సారీ.. సారీ బావా సారీ...”

చేస్తూంటే..” మరోసారి తలబాదుకుని అరిచాడు. ★★★ ఆ రాత్రంతా కంటిమీద కునుకు లేదు గోపాలానికి. అన్నం వడ్డించమంటే, “ఇప్పుడే పీకల్దా మెక్కారు కదా..” అంటుంది. కాఫీ తెచ్చిపెట్టమంటే, ఫినాయిల్ లో కాఫీ పాడి కలిపి తెచ్చిచ్చింది. ★★★ పొద్దున్నే నిద్రలేచిన గోపాలానికి లెఫ్ట్ లెగ్ అదిరిన ఫీలింగ్ కలిగింది. ఆ ఫీలింగ్ కు రియాక్షన్ వెంటనే స్క్రీన్ మీద కనిపించిన రేంజ్ లో ఎదురైంది. పాలబ్బాయ్ డోర్ బెల్ అదేపనిగా మోగిస్తూంటే, మిసెస్ గోపాలం తలుపు తీసింది. “మేడమ్ మిల్క్ ప్యాకెట్..” పాలబ్బాయి చెప్పాడు. అతని వయసు పదహారు, పద్దెనిమిది మధ్య వుంటుంది. మిసెస్ గోపాలం కళ్ళు మిటకరించి పాలబ్బాయి వైపు చూసి- “బావా..నువ్వా..రారా..ఎప్పుడెచ్చావ్..” అంటూ పాలబ్బాయి చేతిని పట్టుకుని లోపలికి లాక్కొచ్చింది. పాలబ్బాయి అదిరిపడ్డాడు. “వెళ్ళనా..వద్దా..” అని అదేదో ‘యాడ్’ లో వచ్చినట్టు సంశయిస్తూ వుండిపోయాడు. ఈ దృశ్యం గోపాలం చూడనే చూసాడు. “ఒ..సే..” అంటూ రెండు అక్షరాలకు దాదాపు పది నిమిషాలు గ్యాపిచ్చి అరిచాడు. ఆ అరుపునకు పాలబ్బాయ్ బెదిరిపోయాడు. “ఒసే..వాడు నీ బావేమిటి..నిండా పదహారేళ్ళు లేవు, యింకా మీసాలే సరిగ్గా రాలేదు..వాడు పాలబ్బాయే...” అన్నాడు మరోసారి నెత్తినేరూ కొట్టుకుంటూ. ★★★ గోపాలానికి ఆఫీసుకి వెళ్లాలన్నా భయంగానే వుంది. తనటు వెళ్లగానే ఏ పాస్ట్ మాన్ నో, ‘హేవండీ’ అని డైరెక్ట్ గా బెడ్రూంలోకి తీసుకెళ్తుండేమోనన్న డౌట్ పీకుతోంది. అప్పుడు గుర్తొచ్చాడు మహాంతి. గోపాలానికి స్వయాన బావమరిది. మిసెస్ గోపాలానికి అన్నయ్య. అతను సైకి యాట్రిస్టు కూడా. వెంటనే భార్యను మహాంతి దగ్గరకి తీసుకెళ్లాలనే స్ట్రాంగ్ డెసిషన్ కు వచ్చాడు. ★★★ మహాంతిని చూడగానే “తాతయ్యా” అంటూ ఎదురెళ్లి, వాట్ సుకుంది. గోపాలం వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ ఒక్కో విషయాన్ని పోజిచ్చి మరీ చెప్పాడు. చాలా సీరియస్ గా ఫేస్ పెట్టి సీలింగ్ ఫ్యాన్ వంక చూసి, ఆ తర్వాత అయిదారుసార్లు నిట్టూర్చి, మళ్ళీ సీలింగ్ ఫ్యాన్ వంక చూసి మళ్ళీ నిట్టూర్చి... “బా..వా.. నువ్వలా ఏదో పదే పదే సీలింగ్ ఫ్యాన్ వంక చూసి నిట్టూరుస్తూ వుంటే నాకు మెంటలెక్కుతోంది. అసలు విషయం ఏమిటో చెప్పు” గట్టిగా ఆరిచి అడిగాడు గోపాలం. “సారీ బావా సారీ... సారీ బావా సారీ.. సారీ బావా సారీ...”

“ఆపేయ్... తెలుగు టీవీ సీరియల్ టైప్లో మూడేసి సార్లు చెప్పకు...” జుట్టు పీక్కుంటూ అన్నాడు గోపాలం. మహాంతి చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు. “చెల్లాయ్ బాగా డిస్టర్బ్ అయింది. ఏదో విషయంలో బాగా విసిగిపోయింది. దాంతో ‘అల్టిమర్స్’ వచ్చేసింది” చెప్పాడు ఈసారి ఎయిర్ కూలర్ వంక

చూస్తూ. “అల్టిమర్స్... అంటే క్యాన్సర్ కు కజినా? బ్రెయిన్ ట్యూమర్ కు రిలేషనా?” అడిగాడు గోపాలం.

“ఆ రెండూ కాదు, నీ కొంప కూల్చే డామేజర్. మెదడులోని కొన్ని కీలక భాగాలు దెబ్బ తినడం వల్ల సంక్రమించే మతిమరపు వ్యాధి అల్టిమర్స్... జ్ఞాపకశక్తి కోల్పోవడం, కుటుంబ సభ్యులను సైతం గుర్తించలేకపోవడం ఈ వ్యాధి లక్షణం. వ్హ్... నీ లైఫ్ గాన్ విత్ ద విండ్ అనుకున్నాను. గాన్ విత్ ద మున్సిపాలిటీ చెత్తకుండ్ అవుతుందనుకోలేదు బావా. నువ్వు జాగ్రత్తగా చెల్లాయిని కనిపెట్టుకు వుండకపోతే, నువ్వు తెలిసి చేసే వెధవ పనులు, చెల్లాయ్ తెలియకుండా, మతిమరపు వల్ల చేయొచ్చు. తర్వాత నీ కొంప, భూత్ బంగ్లా మిస్టరీ అవుతుంది. దీనికి నో మందులు.” ఈసారి గోపాలం మొహం వంక చూసి చెప్పాడు మహాంతి.

సరిగ్గా అప్పుడే మిసెస్ గోపాలం, ఆ ఆసుపత్రి బోయ్ ని బలవంతంగా లాక్కొచ్చి, గోపాలం వంక చూసి “అన్నయ్యా, ఈయనే నాక్కాబోయే శ్రీవారు. మమ్మల్ని ఆశీర్వదించండి” అంటూ కాళ్ల మీద పడబోయింది. కానీ అప్పటికే గోపాలం విరుచుకుపడి మిసెస్ గోపాలం కాళ్ల మీద పడిపోయాడు.

ఒకట్రెండు... మూడూ లుగు... అయిదారు... వ్హ్... వారం రోజులు గడిచిపోయాయి. గోపాలం షేవింగ్ చేస్కోవడం కూడా మానేసాడు. ఎక్కడికెళ్లాలన్నా భయమే. భార్య ఏ క్షణం ఏం చేస్తుందో తెలియదు. పాలవాడిని ‘బావా’ అంటుంది. కూరగాయలవాడిని ‘ఏమండీ’ అంటుంది. వాచ్ మేన్ ని బావగారూ... బావున్నారా అని వలకరిస్తుంది. ఓరోజు పక్కంటి పడేళ్ల టింకుని తీసుకుని ‘ఈయనే మావారు’ అని పరిచయం చేసింది గోపాలానికి.

తన తిరుగుళ్లు... ప్లస్ చెడు తిరుగుళ్లు మానేసాడు. రోజూ వందసార్లయినా నేన్నీ భర్తనని భార్యకు గుర్తు చేస్తూ వున్నాడు. అది కన్ఫర్మ్ చేయడానికి భార్యను నీని మాలకు తీసుకువెళుతున్నాడు. పార్కులకు, షికార్లకు

ముచ్చర్ల రజనీశకుంతల

తీసుకువెళ్తున్నాడు.

పది... పదిహేను... ఇరవై... మువ్వుయి...

నెల గడిచింది. మిసెస్ గోపాలం దారిలోకి వస్తోంది. మహాంతి చెప్పాడు. “నీ శ్రమ ఫలించబోతోంది. ఇలానే చెల్లెమ్మను కనిపెట్టుకు వుంటే అనుక్షణం ఇలా ప్రేమగా చూస్తూ, నువ్వు తన భర్త వనే విషయం గుర్తు చేస్తూ వుంటే

ఫలితం వుంటుంది” చెప్పాడు చంకలు గుడ్డుకుంటూ.

ఇప్పుడు గోపాలానికి భార్యే ప్రపంచం. రెండు నెలల తర్వాత నెల తప్పింది మిసెస్ గోపాలం. ఇప్పుడు భర్తను

బాగానే గుర్తుపడుతోంది. గోపాలం మాత్రం పరాయి స్త్రీని గానీ, పాత గాళ్ ఫ్రెండ్స్ కానీ కనిపించినా, కనిపించనట్టే, అసలు గుర్తుపట్టనట్టే తప్పుకు తిరుగుతూ బుద్ధిగా పెళ్లామ్మతో కాపురం చేస్తున్నాడు. లేకపోతే తన కొంప కొలంబో అవుతుందన్న భయం పట్టుకుంది.

ఓరోజు సాయంత్రం మహాంతికి ఫోన్ చేసి- “థాంక్స్ రా అన్నయ్యా... మీ బావకు బుద్ధి చెప్పడానికి మనం ఆడిన ‘అల్టిమర్స్’ డ్రామా నూపర్ హిట్టయింది. ‘థాంక్స్ టు అల్టిమర్స్’. ఇప్పుడాయన బుద్ధిగానే వుంటున్నారూ” అన్నెప్పింది మిసెస్ గోపాలం. ఈ సంగతి గోపాలానికి ఎప్పుడూ తెలిసే అవకాశం లేదు.

ఇలాంటి సందర్భాల్లోనే ‘మరుపు’ ఒక గొప్ప వరమని పూవ్ అవుతుందేమో!

